D·N
27/6 1951

Engelsk debatt om socialism

Fabian Society, vars realistiska och intelligenta skrifter sedan mer än ett halvt århundrade hört till det bästa i socialistisk debatt, har nyss utgivit två föredrag av mycket stort intresse. Författarna är självständiga och högt bildade socialdemokrater: den ene, G. D. H. Cole (Författarna är ledamöter av Labour Party), hör till partiets intellektuella veteraner, den andre, R. H. S. Crossman (Socialist values in a changing civilization), är en av partiets främsta yngre parlamentsledamöter. Särskilt Crossmans skrift är verkligt betydande; något inlägg av jämförlig friskhet och energi har inte sedan många år presterats i den svenska arbetarrörelsen.

En viss missräkning med de resultat som vunnits efter Labours valseger år 1945 spåras i båda skrifterna. Socialiseringsprincipen har förlorat "förgyllningen", skriver Cole, och efter vad som gjorts står den brittiska socialdemokratin praktiskt taget utan program. Partiet har knappast kvar mer än parollen "ned med tories", och denna paroll "blir användbar först sedan tories har haft en period av makt och givit de fattiga något nytt att hata dem för". Crossman understryker — i stort sett säkerligen med rätta — att arbetarregeringen genomfört väldiga förbättringar genom sina sociala reformer och sitt försök att skapa full sysselsättning, men även han finner att man inte nått vad som eftersträvats. "Jag tror att arbetarregeringen någon gång 1948 eller 1949 slutfört det verk som Fabianerna planlagt under de föregående trettio åren. Alla de påtagliga saker har gjorts som man stridit för och tvistat om. Och likväl, trots att vi gjort allt detta, har underligt nog inte vårt ideal, våra värdeminnen, blivit förverkligade."

Denna känsla av att reformerna inte lett till den beläntheet, den upprycknin, det "goda liv" som man drömt om skymtar ofta i den engelska debatten. Avsikten är inte att här stanna vid denna punkt för att finna vajen mot socialdemokraterna och socialiserinstanken. Det väsentliga i Crossmans inlägg är en obunden och generell analys av utvecklingen och ett försök — om också ytterliet vagt — att antyda nya riktlinjer.

Socialismen — och i stor utsträckning andra politiska rörelser — har utgått från föreställningen som nu framstår som illusioner, det är en huvudtanke i Crossmans skrift. Man trodde på de ekonomiska faktorernas avgörande betydelse, på att ett ekonomiskt välorganiserat samhälle skulle "leda till ett samhälle av fria och jämlika människor". Nu har man klart för sig att människonorna inte är bestämda blott av sitt ekonomiska läge och att en perfekt statsorganisation kan krossa den enskilde. Man trodde på att kapitalismen måste gå under på grund av "inre motsägelser"; nu har man funnit att ett kapitalistiskt (dvs. icke socialistiskt) samhälle kan bestå och framgångsrikt arbeta för allmän välfärd. Man trodde på framstegets ofrånkomlighet, och för socialisterna innebar denna tro att — antingen genom revolution eller genom successiva förändringar — socialismen skulle segra och skapa ett klasslöst samhälle. Nu vet man att det kan gå galet, och till och med att en seger för socialismen inom ekonomin kan medföra motsatsen till det enskilda näringslivet bidrar med en kvarts miljon, och inkomsterna på rörelsen (försäljning av böcker och broschyrer, filmer etc.) stiger till drygt 75.000 kr.

Vad ger dessa pengar i utbyte? Motsvarar institutet de förväntningar man har anledning att hysa? Institutets uppgift är enligt den s. k. Ewerlöfskommitténs, som 1947 drog upp grännlinjerna till Turistrafikförbundet, att bedriva upplysningsverksamhet om Sverige i utlandet.

Beklagligt är att institutet hittills alls inte ägnat sig åt att hjälpa svenska vetenskapsmän och andra skribenter av klass att få sina verk översatta till engelska eller något annat större språk.» Här föreligger en mycket viktig uppgift. Ofta skulle institutets utgifter kunna begränsas till själva översättnings- och distributionskostnaderna.

En sida av verksamheten som synes gå för långt är mottagningar och visningar för främmande besökare. Att man beser Stockholms stad för 12.000 kr. om året förefaller missriktat; dylika studier kan vederbörande med hjälp av litet anvisningar sköta själva; bortsett från penningutgiften tar sådana tillställningar en ofrimlig del av personalens arbetstid.

Ett problem utgör gränsdragningen till UD:s pressbyrå, som delvis har samma uppgifter som Svenska institutet. Klarare regler vore här önskvärda; en jämförelse mellan UD:s sätt att ordna t. ex. gruppresor för utländska besökare och institutets upplägganing av liknande saker visar att dylika uppgifter helst bör överlåtas på institutet.

Sverige betalar för närvarande bortåt en miljon åt Unesco. Det är nästan jämn tvd dubbelt så mycket som Svenska institutet får. Med tanke på de uppgifter som institutet har och med tanke på dess sätt att lösa dem är denna ordning olämplig.

Simutbildning vid småskoleseminarier.

Svenska livräddningssällskapet har ingått till skolöverstyrelsen med framställning att förskrifter utfärdas för införjande av den frivilliga simfärdighetsutbildningen vid småskoleseminarierna. I skrivelsen åberopas de goda erfarenheter som vunnits vid en av sällskapet anordnad försökskurs i ämnet vid småskoleseminariet i Stockholm senaste läsår, då 60 elever diplomerades som simlärarinnor. Sällskapet förenar att anteckning om genomgången simlärarutbildning må ske i nämnda seminariers avgångsbetyg i likhet med vad fallet är vid folkskoleseminarierna.

Byggnadstillstånd.

Byggnadstillstånd har av arbetsmarknadsstyrelsen lämnats Botkyrka fastighets AB i Tumba för anläggning av vattenledning i Alby, Botkyrka kommun.

Svenska institutet

Svenska institutets budget rör sig om ca 1,2 miljoner kr. Statsanslagen uppgår till 600.000 kr. plus 83.000 kr. för stipendier till utlänningar. Vidare betalar staten för särskilda arrangemang — bortsett från av Svenska kommittén för internationell hjälpverksamhet förmedlade anslag — 87.000 kr. Det enskilda näringslivet bidrar med en kvarts miljon, och inkomsterna på rörelsen (försäljning av böcker och broschyrer, filmer etc.) stiger till drygt 75.000 kr.

Vad ger dessa pengar i utbyte? Motsvarar institutet de förväntningar man har anledning att hysa? Institutets uppgift är enligt den s. k. Ewerlöfskommitténs, som 1947 drog upp grännlinjerna till Turistrafikförbundet, att bedriva upplysningsverksamhet om Sverige i utlandet.

Att detta är en angelägen uppgift är självklart. Såvitt man kan förstå handhas den också i stort sett tillfredsställande av institutet. I främsta rummet bör nämnas lektorsverksamheten vid utländska universitet, som i vissa utsträckning betalas av Svenska institutet och som administrativt skötes av detta. En annan sida av samma verksamhet är den i samarbete med institutet tillkomna Graduate School for English Speaking Students i Stockholm. En omfattande filmverksamhet — kortfilmer om olika sidor av svenskt samhällsliv —, publicering på utländska språk av en rad böcker och broschyrer om Sverige samt anordnande — ofta i samarbete med skilda industrier — av utställningar utgör viktiga grenar av arbetet; publikationsverksamheten går på cirka 140.000 och inbringar 75.000, filmerna kostar nära 60.000 och ger 2.000 i inkomst. utställningarna kostar 60.000. Härjämte förvaras de svenska lektorerna och beskickningarna samt utländska vetenskapliga och andra institutioner med litteratur och förteckningar över de andra arbeten som Sverige utgivna böcker.

En del av denna verksamhet kan synas mindre välbetänkt. Av publikationerna är åtskilliga alltför enkla för den publik man främst bör vända sig till; utlänningar som önskar första något så när allvarliga studier om Sverige; vissa av arbetena tillhör således rena turistbroschyrklassen.

I andra fall synes författarna ha blivit alltför högtidliga och stelt officiella inför uppgiften att tala för utlänningar. Men även utmärkta arbeten, såsom riksarkivarie Andersons Introduction to Sweden och generalradiotrikör Höjers, tyvärr i sakuppgifterna inte helt korrekta, Social Welfare in Sweden har utgivits.

Beklagligt är att institutet hittills alls inte ägnat sig åt att hjälpa svenska vetenskapsmän och andra skribenter av klass att få sina verk översatta till engelska eller något annat större språk.» Här föreligger en mycket viktig uppgift. Ofta skulle institutets utgifter kunna begränsas till själva översättnings- och distributionskostnaderna.

En sida av verksamheten som synes gå för långt är mottagningar och visningar för främmande besökare. Att man beser Stockholms stad för 12.000 kr. om året förefaller missriktat; dylika studier kan vederbörande med hjälp av litet anvisningar sköta själva; bortsett från penningutgiften tar sådana tillställningar en ofrimlig del av personalens arbetstid.

Ett problem utgör gränsdragningen till UD:s pressbyrå, som delvis har samma uppgifter som Svenska institutet. Klarare regler vore här önskvärda; en jämförelse mellan UD:s sätt att ordna t. ex. gruppresor för utländska besökare och institutets upplägganing av liknande saker visar att dylika uppgifter helst bör överlåtas på institutet.

Sverige betalar för närvarande bortåt en miljon åt Unesco. Det är nästan jämn tvd dubbelt så mycket som Svenska institutet får. Med tanke på de uppgifter som institutet har och med tanke på dess sätt att lösa dem är denna ordning olämplig.

Simutbildning vid småskoleseminarier.

Svenska livräddningssällskapet har ingått till skolöverstyrelsen med framställning att förskrifter utfärdas för införjande av den frivilliga simfärdighetsutbildningen vid småskoleseminarierna. I skrivelsen åberopas de goda erfarenheter som vunnits vid en av sällskapet anordnad försökskurs i ämnet vid småskoleseminariet i Stockholm senaste läsår, då 60 elever diplomerades som simlärarinnor. Sällskapet förenar att anteckning om genomgången simlärarutbildning må ske i nämnda seminariers avgångsbetyg i likhet med vad fallet är vid folkskoleseminarierna.

Byggnadstillstånd.

Byggnadstillstånd har av arbetsmarknadsstyrelsen lämnats Botkyrka fastighets AB i Tumba för anläggning av vattenledning i Alby, Botkyrka kommun.

PRESSGRANNAR

Alla svenska demokrater har helt det gemensamt att de bestämt avböjt diktaturtanken och att de visat klar front mot den sovjetryska diktaturens expansionssträvanden, framhåller Örebro-Kuriren (s), som ställer sig helt avvisande till de tankar som nyss utvecklats i Morgon-Tidningens (s) kulturspalter!

Den tredje ståndpunkten, som främst representerade av ett antal nu medelålders författare, tycks skilja sig från samtliga dessa åsiktsgrupperingar genom att inte ta partiet. ... Man får inte bortse från att mot varann står två i grunden olika uppfattningar om människans och kulturens frihet. Vi förnekar inte att det kan finnas drag av personlig ofrihet både i vårt land och i Amerika. Men, det är likväl ett väldigt avlag mellan västerländsk frihet och sovjetrysk ofrihet. En väsentlig punkt mitt emellan det ena och det andra är inte tänkbart, om man inte samtidigt vill räcka ett finger åt ofriheten och förtryckret.

Även Örebro-Kuriren kan räka ut för Morgon-Tidningens kulturspaltar i hornlyktor" — uppfångad från Norrländska Socialdemokraten, som dock i ironisk tillämpning denna bild för att åskådliggöra hur författaren Lundkvist och likasinnade ser ned på dem som inte begriper "den tredje ståndpunkten", men Morgon-Tidningen returnerar klyschan med adress till Henning Karlsson, som påstås "på ett oanständigt sätt har karikerat hr Lundkvists inlägg":

Vi ska endast helt och fullt instämma i hans självkarakteristik, den enda punkt där hans ironi träffar rätt; det är då han kallar sig själv och andra kritiker för "paltar i hornlyktor".

Låt oss se vad redaktör Karlsson i Norrländska Socialdemokraten har skrivit. Inledningsvis påpekas där att "Morgon-Tidningens lysande kulturredaktör" utvecklat en ståndpunkt som tydligen innebär att man "skall vara så långt borta som möjligt från USA, med knappast kan komma för nära Moskva":

Åtskilliga tidningar, även socialdemokratiska, har inte hårfint förståndd än att de tror att det finns demokrati i Västerhemisfären. Vi är emellertid alla skyldiga herr Lundkvist ett tack för att han avslöjat hur det i verkligheten är. Han förkunnar: "I själva verket tycker förstaket av de förmenta, västliga demokratierna under privat- och monopolkapitalismens mer eller mindre fullständiga diktatur." Detta är en riktig värdering, betygar Ny Dag. Ja, ja, lät oss tro det. Men det är kanske inte tillåtet att fråga i Vänstliga demokratier är det som inte går det? Herr Lundkvist använder nämligen uttrycket "förstaket". Att Sverige inte bär till sist dantagen, det är vi på det klara med. Från sidekar massorna under monopolkapitalister och profithajar, det förskräcker oss Ny Dag ideligen. I Norge och Danmark är det lika dant. Det kan väl aldrig vara Sveiges? Tänk om herr Lundkvist ville upplysa oss fåkunniga!

Den tredje ståndpunkten syftar visst till att åstadkomma balans i propagandaskriften. Om det skall degenom att man åkar på dår- det är underlägget eller minuskor där det är överlägset vet vi inte. Men husvudsaken tycks vara att det blir balans. Att den amerikanska pöbelhelten måste ned i skonhaften, det är dock klart. Då blir det lättare för den ryska fredspropagandan — förlåt: fredsoppfyllningen, — att vinna igenom och nå sitt mål. Här slås exempelvis Amerika på Korea för en satellitregim och för att hålla ett brokvred på det asiatiska fastlandet, samt stöder reaktionen och imperialismen på skilda håll i Asien. Och så tror folk att det är fråst det demokrati och sådant där som Amerika vill bevara åt världen. Nej, det är så sant som det är sagt i Moskva, att de amerikanska avarterna är skumma.

Det är ett gammalt talesätt i Finland att man bör akta sig för att begagna ironi, eftersom finnarna inte begriper sig på den uttryckaformen. Det har sina rikare även i Sverige — med tanke på regeringsorganet, men har det gått med alla de utlovade diskussionsinläggen på Morgon-Tidningens kulturspalt: de som skulle "återställa balansen" — är de inte färdigskrivna snart?

Att bara avvisa med kalla handen kravet på hjälpsändningar till Korea vore olyckligt, enligt Sydsvenska Dagbladets (h) åsikt. Det skulle också bli en stämkränkning mot bakgrunden av att regeringen i höstas gav de militära myndigheterna direktiv för en utredning om uppsättandet av en svensk FN-trupp.

Uppskovet med frågans avgörande motiverades ingalunda med att den föreslagna styrkan skulle vara för liten utan med hänsyn till behovet av ytterligare översyn av ärendet. Det gör anvisningen att det dåligt intryck hos västmakterna och särskilt i USA, att det ledande svenska regeringsorganet, utan att närmare pröväng av frågan återt, avvisar tanken på att vårt land skulle skicka en relativt blygsam frivilligstyrka till Korea. Är det inte ens meningen att den svenska regeringen skall anmärka på sitten med förfarandet för den danska och norska, innan definitivt beslut fattas i saken?

Folkpartiets och högerns representanter i utrikesnämnden borde åtminstone ha avkrt att stödda en sådan linje. De har möjligheter att göra sig gällande — i värsta fall att inskrida mot en ny demonstration av isoleringsträvandena.

En borgerlig blockbildning är det värsta som finns, utropar Expressen (fp) med hänvn på Båda. Den har blivit förskräckt över att Svenske Tidskrift (h) försedat närmare samarbete, vilket tidskriften har gjort med stor regelbundenhet under några årtionden. Den tyska nämnda tidningen fruktar att liberalismen skall bli "uppslukad, bortsopad, förvunnen":

Folk som inbjuds att rösta med folkpartiet i valet 1952 måste äga full förvissning om att deras röst under inga förhållanden kommer att stimulera en regim där högern är företrädd, men inte socialdemokraterna. De måste veta det inte bara genom allmänna deklarationer utan även genom de handlingar, de ställningstaganden folkpartiet medverkar till i den konkreta politiken.

Vill man göra socialdemokraterna riktigt påstridiga, skall man säga att de är oumbärliga — till skillnad från högern, som är så farlig att en vacker flicka inte får umgås med den.

Återblick på diskuterat decennium

Bengt Holmqvist

SVENSK 40-TALS-LYRIK

En "förhuffande innehållsrik" analys. Erik Hj. Linder i ST

3: —

I Verdandis småskrifter

★

Läs också i urval av samme författare:

40-TALS-LYRIK

En antologi över ett skede av lyrisk blomstring. Omfattar sammanlagt 30 skalder och 200 dikter.

8: 75, inb. 12: 50

BONNIERS

KONFIRMATIONEN I STÖPSLEVEN

TANKSTÄLLARE ELLER SAMVETSTVÅNG

Debatten om konfirmationsundervisningen avslutas med följande två inlägg. Skriftställarinnan Märta Tamm-Gödlind kritiserar sammankopplingen av konfirmationsundervisning med frosbekännelse och nattvard. Författaren Ingvar Högman påpekar att hela konfirmationsfrågan på biskopsmötets uppdrag är under utredning och att en omdaning av ritualen sannolikt kan väntas.

Å det för mycket begärt att barnen i konfirmationsakten skall tillämnas med prästen och församlingen avlägga den apostolska trosbekännelsen? frågar docenten och kyrkoherden Gert Borgenstierna i ett inlägg i DN den 20 juni som svar på rektor Sven Lagerstedts starkt kritiska artikel den 19 juni.

Härpå vill en mycket stor del av tänkande nutidsmänniskor obetingat svara: Ja, det är för mycket begärt!

Vad är det som är det stora grundfelgandet i världet i konfirmationsundervisningen? Är det inte att de unga i en mycket kritisk ålder tas om hand och i samtal och studium får tänkställare i viktiga livsfrågor med en viss stillhet och koncentration, som de kanske aldrig mera får på samma vis. Detta kan ju precis för livet och allt stöd och inspiration in i framtiden. Men är det verkligen så att dessa barn är färdiga att inför ett altare stå och — med eller utan sällskap av prästen och församlingen — avlägga en bekännelse till den kristna tron i formuleringar som, vetterligt utgör svåra stötestenar för vuxliga människoskaror. Är det verkligen ur kyrkans egen synpunkt önskvärt att alla dessa barn står och tar det bekännelsen i sin mun? De tvingas, de tanklösa och de direkt motströvga?

— Jag stod och tog, jag! sade en akademiker i diskussion om denna sak. Men det märkte inte prästen. En känd författarinna hade utkämpat en hård strid med sig själv innan hon för mors och mormors skull beslöt att gå med konfirmanterna i konfirmationssalen, där hon var rädd för bekännelsen. Inför altaret tog sammingskravet överhand, och hon svarade n e j i stället för ja på prästens fråger — konstaterna drog sig förfärade ett stycke ifrån henne, men prästen märkte ingenting. En annan, nu äldrig dam, konfirmerad omkring 1880, har skildrat sin hårda kamp innan hon för moderns skull gick med på konfirmationen och nattvardsgången, men hon kände sig så obrlig att hon efteråt skulle vilat gå in i kyrkan för att knäböja och be om förlåtelse för att hon ej vigrat vara med om cynismerna. Och nattvarden blev henne en skräck för livet.

Problemet löses ingalunda med att sådana konfirmander uteblir. Numera sker det väl mera sällan att ungdomar går till konfirmationen på grund av föräldrarnas konventionella påtryckningar, fastän säkerligen sådana ännu förekommer i vissa kretsar och landsdelar. Men är det ur r e l i g i ö s synpunkt önskvärt att alla de tvivlande eller tveksamma barnen utebär från konfirmationsundervisningen? Eller de mera tanklösa och ytliga?

Nej, de skillas utanför därför att de inte helhjärtat och ärligt i ljusaksten kan svara ja på tessbekännelsen? Eller att de utebliv därför att deras föräldrar är rädda för trosbekännelsen och därför inte släpper fram dem till lämningen?

Ven kan veta vilka från som sås under denna gemenskapstid, som en väl ledd konfirmationslämning kan ge? Är det inte så att religiös sympatt bättre att så många som möjligt av de unga får denna möjlighet, detta handtag i livets strid och att kyrkan bara avvisatar det hela med välgående och förbön utan att barnen skills inför en bekännelse?

Rektor Lagerstedt var i sin artikel även inne på nattvarden i samband med konfirmationen. Ja, varför skall de två företeelserna längs till- nattvarden, då man vet att numera vilken sökande människa som helst utan frågor eller förklaringar kan få delta i den sakramentala måltiden. Där fordrar också ingalunda att den nämnda punkten i konfirmationen helt enkelt slopas. En annan sak vore om kyrkan önskade direkt inbjuda de nykonfirmerade att vara med.

Arlighet i de kyrkliga riterna är ur religiös synpunkt obetingat största vård än fasthållande vid aldrig så ädriga och vördnadsvärda former och ritual.

MARTA TAMM-GÖTLIND

✻

Konfirmationen och löftena

Med anledning av den diskussion som uppstått om konfirmationen må omnämnas att en utredning av hela denna fråga på biskopsmötets uppdrag pågår inom diakonistyrelsen. Tiärunden har inkommit från ett flertal teologer angående konfirmationens väsen. Dessa är tills vidare konfidentiella. Men omnämnas kan att uppfattningen av konfirmationen som främst en aktivitet från konfirmandens sida blir lika ändligen av teologerna. Denna uppfattning säges ha trängt in via upplysning och pietism, medan den reformatoriska synen måtte se konfirmationen som ett fullföljande av dopet och som ett bekräftande av Gods löfte i dopet. Bland konfirmanderna kan deltagandet växla från passivt mottagande till högsta grad av aktiv avgörelse. Konfirmationen som "intridesbiljett" till nattvarden tor sig också för denna syn suspekt.

Denna så att säga teocentriska syn på konfirmationen som en Kristi kyrkas — ej konfirmandens — undervisnings- bekräftelse- och välsignelsehandling kommer i förening med årlighetskravet, då utredningen slutföts, sannolikt att utmynna i ett kyrkligt initiativ till en omdaning av konfirmationsritualen, så att bl. a. ett borttagande av de löften som konfirmanderna enligt en ansedan länge tillämpad ritual har att avlägga föreslås.

Den gängse konfirmationsåldern har länge diskuterats på prästerligt och kyrkligt håll. Den torde ur många synpunkter vara olämplig. Fil. kand. Hans G. Boman, som fört saken på tal i Dagens Nyheter (22/6), tycks mena att en kyrklig påverkan skulle underlättas genom pubertetsårens inhållet. Det förefaller dock långtifrån vara fallet. Intresset för religiösa frågor är i regel större före och efter denna ålder, då ointresset också gärna är förenat med en allmän trotsinställning. Man diskuterar både en sänkning och en höjning av konfirmationsåldern. Men saken har en svår praktisk sida. Det torde vara praktiskt-tekniska orsaker som gjort att konfirmationen kommit att placeras i själva skarven mellan de ungas skolgång och inträdde i förvärvslivet.

INGVAR HÖGMAN

HYLLOR

praktiska konstruktioner för hantverk arkiv bibliotek laboratorier butiker varuförråd m.fl.

Sparrings

Försäljningsavd.

Kartavägen 30 — Stockholm Ö

Tel. 67 36 50 — 67 76 75 - 67 76 84

Med FLYG och bilar kommer DAGENS NYHETER

flera timmar tidigare

till

Västkusten Öland och Gotland

under sommaren

De nya ankomsttiderna är:

VÄSTKUSTEN

Arild	kl. 14.35	Mellbystrand	kl. 12.25
Bovallstrand	„ 12.25	Mölle	„ 14.15
Båstad	„ 11.40	Skottorp	„ 11.34
Falkenberg	„ 11.41	Skälderviken	„ 12.08
Fiskebäckskil	„ 14.00	Smögen	„ 12.30
Fjällbacka	„ 13.10	Torekov	„ 12.35
Gravarne	„ 12.00	Tylösand	„ 11.30
Halmstad	„ 10.23	Uddevalla	„ 10.45
Hamburgsund	„ 12.55	Varberg	„ 11.42
Hunnebostrand	„ 12.15	Vejbystrand	„ 12.55
Hälsingborg	„ 12.48	Viken	„ 13.36
Laholm	„ 11.22	Ängelholm	„ 12.13
Lysekil	„ 13.37		

ÖLAND

Borgholm	kl. 12.35	Klintehamn	kl. 10.05
Byxelkrok	„ 14.10	Ljugarn	„ 9.10
Böda	„ 14.00	Roma	„ 8.36
Färjestaden	„ 11.35	Tofta	„ 10.25
Grankullaviken	„ 14.40	Visby	„ 8.00
Köpingsvik	„ 12.45		
Stora Rör	„ 12.18		

GOTLAND

DAGENS NYHETER

Sveriges största dagliga tidning

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1

Telefon 22 40 00

Telegramadress: *Dagenshetr*, Postgiro 1 1616 (för annonser) nummer 7 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten*. (Träffas säkrast kl. 15.30—16.30)

Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*.

Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Nora Hedwall*.

Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Hedberts*.

PRENUMERATIONSPRISER

A—Stockholmsupplagan

	Stor-Stbhms förstadsområde	Övriga landet
Månad	kr. 5.75	kr. 5.50
Kvartal	„ 16.75	„ 16.—
Halvår	„ 32.50	„ 31.50

ANNONSPRISLISTA

daterad 1/1 1951 tillhandahålles på begäran.

Dagens Nyheters tryckeri, Stbhm.

LÄKARORDINATION: DRICK

RÅSAFTER

VARJE DAG FÖR BÄTTRE HÄLSA

Råsaft- o. hushållsmaskinen

Royal Excellent

kan nu levereras omgående i begränsad utsträckning.

Upplysningar per tel. 32 96 62 eller 30 52 02.

Royal Excellent — den revolutionerande svenska uppfinningen och nykonstruktionen ifråga om hushållsmaskiner — tillverder på några sekunder råsafter ur frukt, rotfrukter (speciellt de hälsosamma morötterna) och gröna blad, obal med eller UTAN vatten, vitaminändrar, smakfulla och hälsosamma måltidsdrycker — samt utför DESUTOM snabbt och effektivt mängder av andra matlagnings- och hushållsgöromål.

ROYAL EXCELLENT erbjuder sig att arbeta gratis en timme på prov i Edert kök. Den är lika praktisk och tidsbesparande vid all slags matlagning.

★

Gå igenom även Ni en HALSOKUR i sommar på råsafter och hälsokost. Gratisdemonstrationen enligt överenskommelse. Adress: ROYAL HUSHÅLLSMASKINER, STOCKHOLM 6.

Aftonbladet skrev 18/3 1950 bl. a. om R. E. — populärt kallad "det elektriska hembiträdet": "En hushållsmaskin som är något av ett under . . ." Rekommenderad av och levererad till läkare, institutioner, sjukhus, hundratals hem, därbland ett stort antal välkända svenska familjer. Mycket uppmärksammad och effterfrågad från många främmande länder.

Ja

Jag önskar gärna (utan någon köpförbindelse) få tillsänd till mig kostnadsfri demonstration av hushållsmaskinen samt ersättlika prospekt.

Namn: .....

Adress: .....

Postadr.: ..... Tel. .....

Posta kupongen till Royal Hushållsmaskiner, Box 6005, Stbhm.

Sommarnumret av SAMTID och FRAMTID

UR INNEHÅLLET:

Michael Pedow: Brittisk partistrategi inför valet.
Philip som *Krueger*ama: MacArthur-krisen.
MacArthurs försvarstal inför kongressen.
Wilhelm Röpke: Inflation — ett hot mot friheten.
Ernesto Asdr: Helvetets teologi.
Bo Könr: Ekonomisk samverkan med Asien.
Johan Hansson: Moral, rätt, religion.
Bertil Ståhlhane: Borgerlig konfirmation.
Ur Meurling: Clarté och litteraturen.

Arsprenumerera nu i bokhandeln eller från förlaget, Kr. 14.—, lösnummer 1.50.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.